

Jacob Buksti (S):

Jeg er en stor tilhænger af statsministerens lyse og optimistiske sind, men det, jeg bare må holde mig til, er det, der står i den økonomiske redegørelse. Jeg skal prøve at citere, hvad der står:

»Med opjusteringen af løn- og prisstigningerne er risikoen for tilvæning til en højere inflation og en forringelse af konkurrenceevnen ud over den begrænsede, men vedvarende tendens fra de senere år, endvidere forøget. Risikoen for, at presset slår ud i højere lønstigninger, forstærkes af, at der er lønforhandlinger på det private arbejdsmarked i 2003.«

Det er såmænd bare i al beskedenhed det, jeg forsøger at få statsministeren til at forholde sig til.

Det har også givet sig udslag i, at en lang række økonomer har kritiseret regeringens vækstpolitik og klart har udtalt, at skattestoppet lammer regeringen. Senest mener vismændene, at skattestoppet er u hensigtsmæssigt, og det samme mener økonomer fra både Jyske Bank, Det Danske Handelskammer, Danske Bank osv. Er det slet ikke noget, der gør indtryk på statsministeren, at en lang række økonomer mener, at der er faresignaler i økonomien, og at man bliver nødt til at forholde sig til problemet med inflationen, herunder hvorvidt skattestoppet er hensigtsmæssigt i den forbindelse?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg glæder mig utrolig meget over, at der er mere vækst i økonomien. Jeg må sige, at det opfatter jeg virkelig som noget godt og noget positivt og som en styrke. Det giver flere arbejdspladser, det giver bedre muligheder for at finansiere vort velfærdssamfund, så det er bare rigtig godt, at der bliver mere vækst i dansk økonomi.

Med hensyn til inflationen: Ja, der er sket en lille bitte opjustering af tallet for inflationen, men den er altså stadig lavere end i de 2 foregående år, og den beskudne opjustering, der er sket, svarer til den opjustering, der er sket for euroområdet. Det, der er afgørende for, om vi kan holde kronekurspolitikken, er jo, om inflationen i Danmark ligger over eller under eller på linje med eurolandene, og vi ligger altså på linje med dem, så derfor er der ikke nogen som helst grund til bekymring. I øvrigt viser forudsigelserne, at der er anledning til at tro, at inflationen falder en lille smule til næste år.

Derfor må jeg altså sige til hr. Jacob Buksti, at det sortsyn, den pessimisme, den angst for frem-

tiden, som hr. Jacob Buksti giver udtryk for, deler jeg slet ikke.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jacob Buksti og derefter hr. Henrik Sass Larsen.

Jacob Buksti (S):

Nu var statsministeren ved et tidligere spørgsmål inde på, at man skal være varsom med at drage konklusioner på andres vegne, så derfor synes jeg, statsministeren skulle holde sig til at drage konklusioner på statsministerens vegne og lade mig selv forholde mig til, hvordan mine følelser og min sindsstemning er.

Det eneste, statsministeren mangler at sige her i Folketingssalen i dag, er, at det går ufattelig godt, og at det kun er et spørgsmål om ens færdsevne. Det kan godt være, at min er lidt mere begrænset end statsministerens, men vismænd er dog trods alt en slags eksperter. Også regeringens egne embedsmænd i Finansministeriet siger, at vækstpoteaialet er begrænset, og at kapacitetsproblemerne er stigende, og vismændene siger, at regeringens skattestop lammer de effektive finanspolitiske muligheder for at sørge for, at 2010-målsætningerne indfries. Er det bare et udtryk for sortsyn alle disse steder, hvor man ikke har den samme klare lyserøde – undskyld udtrykket – farve, som statsministerens sind er farvet af i dag?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Henrik Sass Larsen og derefter statsministeren.

Henrik Sass Larsen (S):

Grunden til, at vi har en så fin økonomi i dag, er jo, at den gamle regering viste rettidig omhu i arbejdet med at styre økonomien, så den ikke blev overophedet på arbejdsmarkedet og andre steder.

De faresignaler, vi ser nu, viser, at der godt kan begynde at blive kapacitetsproblemer på arbejdsmarkedet og andre steder, og spørgsmålet er så: Vil regeringen også udvise den rettidige omhu, så vi ikke kommer ud i nogle forfærdelige ubalancer som i 1980'erne, hvor vi jo skulle lave nogle gevaldige stop? Og i samme forbindelse: Hvad er det for nogle værktøjer, statsministeren på grund af sit skattestop har tilbage i værktøjskassen til at forhindre, at vi f.eks. får overophedet økonomien?